

[Lange.]

punkt, da man gennemførte de første Kornlove, er dette rigtigt. Saa vidt jeg kunde forstaa, sammenlignede den højtærede Landbrugsminister Fedevareprisen med de i Øjeblikket gældende Kornpriser, men det, som det her drejer sig om, er ikke den nu gældende Kornpris, men den, der sikres gennem Loven. Vi har ved tidligere Behandlinger af Kornordningsforslag hørt fra Regeringspartierne og fra den højtærede Landbrugsminister, hvilke slemme Følger det vilde have, hvis man gik til en Kornpris som den, mit Parti ønskede, men vi har for Tiden en langt højere Kornpris end den, vi stillede Krav om, og jeg har ikke mærket noget til de slemme Følger. Vi havde ønsket, og vi har i det andet høje Ting stillet Ændringsforslag om at gaa til en Forhøjelse af Kornprisen med 2 Kr.; det havde efter vor Mening været en rimeligere Kornpris, man saa var kommet til. Dette Lovforslag tilfredsstiller os paa ingen Maade, og det synes dobbelt urimeligt, naar man gør gældende, at den foreslaede Forhøjelse, som altsaa ingen praktisk Betydning har i Øjeblikket, skal være Erstatning for de Tab, en Del af Landbruget faar ved den nye Svinereguleringsordning.

Jeg skal ud over dette gøre en enkelt Bemærkning om en Bestemmelse, der findes i Lovforslagets § 1, 2det Stykke, hvor der staar:

„Det paahviler enhver Importør af Korn og Foderstoffer den 15. og den sidste i hver Maaned til Statens Kornkontor at indsende en Opgørelse over samtlige i den sidst forløbne halve Maaned med Udlandet afsluttede Kontrakter.“

Det betyder i Forhold til den nuværende Ordning en meget betydelig Forenkling af den Indberetningspligt, som paahviler Korn- og Foderstofimportørerne. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister, at denne Kontrol nu gøres saa enkel og saa lidt generende for Importørerne som muligt, i Særdeleshed da jeg ikke kan se, at den tjener noget praktisk Formaal. Jeg kan ikke se, at der opnaas noget af Betydning ved denne Kontrol, som i Øjeblikket foregaar paa en omstændelig Maade, og som selv under en forenklet Form vil volde nogen Ulejlighed.

Krarp: Paa mit Partis Vegne skal jeg knytte et Par Bemærkninger til Forslaget til Lov om Regulering af Svineproduktionen. Den højtærede Landbrugsminister udtalte Haabet om, at Lovforslaget maatte faa en hurtig og velvillig Behandling

her i Tinget. Saa vidt jeg kan forstaa, vil det første Ønske gaa i Opfyldelse; hurtig vil Behandlingen nok blive, men om den bliver velvillig, maa Tiden vise.

Derimod kan jeg ubetinget slutte mig til, hvad det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) sagde om, at en Regulering af dette Forhold er nødvendig. Det vil alle vi Landmænd indrømme, men til Gengæld maa en saadan Regulering være saa retfærdig og tage saa ligelige Hensyn til alle Sider som muligt. Hvad det sidste angaar, finder jeg imidlertid, at det foreliggende Lovforslag, eller rettere Overenskomsten mellem Landbrugsministeren og Landbrugsraadet, ikke opfylder det Krav om retfærdig og ligelig Hensyntagen til alle Sider, som Landmændene maa stille. Jeg finder Ordningen ensidig, og naar det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jensen-Aale) i sin korte Ordførertale paa en spøgeful Maade sagde, at det var af Hensyn til Grisen, dette Forslag var fremkommet, fordi Husmanden og ikke mindst hans Kone havde en særlig Evne til at omgaas dette søde lille Dyr og klø det bag Ørerne, vil jeg hævde, at det kan vi ogsaa gøre i de store Brug; jeg har set min Svinepasser vise en rørende Omhu for de Dyr, der er betroet ham. Det var næppe alene Kærlighed til Dyrene, der laa bag det ærede Medlems Udtalelse, den var ogsaa Udtryk for en Lyst til at „nappe Tjansen“.

Der er talt saa meget om Lovforslaget, at jeg ikke skal trætte det høje Ting med nærmere Enkeltheder. Grundtanken er som bekendt at skære de større Landbrugsejendommers Andel i Svineproduktionen ned til Fordel for de mindre, og det udføres, kan jeg sige i store Træk, paa den Maade, at man tildeler et Kort pr. 1 000 Kr.s Grundværdi, men kun indtil 50 000 Kr.s Grundværdi i første Halvaar af den Tid, der er Tale om, og efter 30. Juni 1938 vil man endogsaa kun give et Kort pr. 1 000 Kr.s Grundværdi indtil 40 000 Kr.s Grundværdi. Tillige er der en lidt anden Beregningsmaade for Korttildelingen efter Forbruget af Skummetmælk og Valle, men det betyder ikke saa meget. De derved frigjorte Svinekort bruges saa til at hæve Antallet af de saakaldte Forlodskort, som før har været tildelt med 5 Kort pr. Ejendom, dog med en procentvis Nedskæring, hvorved de 5 Kort reduceredes til 3,8 Kort. Dette Antal Forlodskort skal nu forhøjes til 6 Kort pr. Ejendom, og det er der i og for sig ikke noget at sige til; jeg skal ikke indvende noget mod, at Antallet af Forlodskort, som før har udgjort 774 000, forhøjes med 406 000